

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**

Број: 16/1/2010-26
Београд, 31. јануар 2013. године

На основу члана 9. став 1. тач. 2) и 3) и члана 13. став 2. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09), члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) и члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у поступку накнадне контроле дозвољености државне помоћи, покренутог на основу пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду број: III-3 У-24705/10 од 30. новембра 2012. године којим се предмет враћа првостепеном органу на поновно одлучивање,

Комисија за контролу државне помоћи, у саставу: Инге Шупут-Ђурић, председник Комисије, Милица Петровић, заменик председника Комисије, Јасмина Роскић, Јасмина Радоњић и Бранислав Ђелић, чланови Комисије, на 43. седници, одржаној 31. јануара 2013. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. На накнаду додељену Јавном предузећу Градски Информативни Центар „Аполо“, из Новог Сада, за суфинансирање обављања делатности информисања у 2010. години не примењују се правила за доделу државне помоћи.

2. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

„Канал 9“ ДОО за маркетинг, радио и телевизију из Новог Сада (у даљем тексту: „Канал 9“) доставио је Комисији за контролу државне помоћи (у даљем тексту: Комисија) Захтев за покретање поступка накнадне контроле државне помоћи Број: 140-27-401-00-767/10 од 12. маја 2010. године (у даљем тексту: Захтев), коју је, током 2010. године, Јавном предузећу Градски Информативни Центар „Аполо“, из Новог Сада (у даљем тексту: Аполо) доделио Град Нови Сад.

Комисија је Закључком Број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године одбацила Захтев „Канала 9“ због ненадлежности.

„Канал 9“ је поднео тужбу Управном суду и оспорио законитост Закључка Комисије Број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године из свих законских разлога.

Управни суд – Одељење у Новом Саду донео је Пресуду број: III-3 У-24705/10 од 30. новембра 2012. године којом је уважио тужбу, поништио Закључак Комисије број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године и предмет вратио Комисији на поновно одлучивање.

Управни суд је наложио Комисији да отклони наведене повреде правила управног поступка и грешке на које је указао суд и да донесе нову, на закону засновану одлуку.

Комисија је на 43. седници, одржаној 31. јануара 2013. године, на основу достављене документације и уважавањем примедба Управног суда из пресуде Број: III-3 У-24705/10 од 30.11.2012. године, у поновном поступку разматрала сву достављену документацију, у вези са накнадом коју је „Аполу“ доделио Град Нови Сад, током 2010. године.

У поновном поступку, Комисија је дошла до два закључка: првог, да је меритум поништеног закључка тачан, да је материјално право правилно примењено и другог, да је начињена процесна грешка приликом доношења поништеног закључка.

Дакле, будући да је Комисија мериторно разматрала захтев „Канала 9” за накнадну контролу и о њему мериторно одлучила, није било разлога да се по захтеву донесе закључак, већ мериторан акт, тј. решење којим мериторно решава ову управну ствар.

Наиме, Комисија је анализирала Пријаву државне помоћи Број: 16/2010-26 од 12. маја 2010. године, коју је поднео „Канал 9“, узевши у обзир одредбе члана 39. став 1. Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори“, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум), који прописује да ће Република Србија на јавна предузећа и предузећа којима су додељена посебна права, применити начела која су утврђена у Уговору о Европској заједници, истеком рока од 3 године након ступања на снагу Прелазног споразума.

С обзиром на то да је Република Србија почела да примењује Прелазни споразум од 1. јануара 2009. године, то значи да је била дужна да посебна правила Европске уније о државној помоћи јавним предузећима преузме до 1. јануара 2012. године. Правила по којима је могуће доделити државну помоћ јавним предузећима и предузећима којима су додељена посебна права, односно привредним субјектима који пружају услуге од општег економског интереса, уведена су у правни систем Републике Србије ступањем на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11), односно 1. јануара 2012. године, Комисија је закључила да се на накнаду додељену „Аполу“ у 2010. години не примењују правила за доделу државне помоћи.

Наиме, Комисија је узела у обзир да се примена прописа којима се уређује контрола и додела државне помоћи, у Републици Србији заснива на чл. 38. и 39. Прелазног споразума (који се примењује у Републици Србији од 1. јануара 2009. године), што значи да правном систему Републике Србије, у току 2010. године, нису постојали прописи о контроли дозвољености државне помоћи која се додељује јавним предузећима, нити је постојао пропис који би могао да послужи као мерило за процену дозвољености државне помоћи коју је „Аполо“ користио 2010. године.

Дакле, примењујући обавезе које је преузела Прелазним споразумом, Република Србија је донела Закон о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) (у даљем тексту: Закон), који је ступио на снагу 22. јула 2009. године, али је почео да се примењује од 1. јануара 2010. године (члан 26. Закона). Наиме, пуна примена Закона почела је од 20. марта 2010. године када су на снагу ступиле Уредба о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС”, број 13/10) и Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС”, број 13/10).

Према томе, одредбе Закона нису непосредно примењиве, с обзиром на то да овај закон сам по себи није успоставио систем контроле државне помоћи у Републици Србији. Систем контроле државне помоћи почео је да се успоставља тек кад су на снагу ступиле Уредба о правилима за доделу државне помоћи и Уредба о поступку и начину пријављивања државне помоћи и када је образована Комисија. То значи да су Закон и ове две уредбе у својеврсном јединству, да тек заједно узети и спојени чине систем контроле државне помоћи у Републици Србији. Све што се везује за државну помоћ мора да прође кроз оптику и Закона и ових уредби, јер тек сви заједно узети дају или одузимају законитост конкретно додељеној државној помоћи. Ни природа ове две уредбе није иста. Док Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи садржи претежно техничка правила којима се уређује поступак пријављивања државне помоћи, Уредба о правилима за доделу државне помоћи садржи конститутивна, суштинска правила о категоријама државне помоћи, разврставању категорија државне помоћи и условима под којима може да се додели свака категорија, односно врста државне помоћи. Уредба о правилима за доделу државне помоћи садржи одредбе преузете из аката Европске уније из области контроле државне помоћи, које су инкорпориране у правни поредак Републике Србије и које, као и ова уредба, укратко речено, уређују која својства различите категорије и врсте државне помоћи морају имати да би биле дозвољене, односно да њиховом доделом не би дошло до нарушавања конкуренције на тржишту, или опасности да дође до нарушавања конкуренције на тржишту. Уредба о правилима за доделу државне помоћи је правни акт којим Република Србија преузима „инструменте тумачења које су усвојиле институције Заједнице” (члан 38. став 2. Прелазног споразума).

Комисија процењује да ли је нека државна помоћ дозвољена или није, на основу члана 1. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, који гласи: „Овом уредбом ближе се уређују правила за доделу државне помоћи, односно за оцену дозвољености пријављене, односно додељене државне помоћи, и правни поредак Републике Србије усклађује са садржином инструмената тумачења које су у вези са државном помоћи усвојиле институције Европске заједнице.“

Када је реч о државној помоћи јавним предузећима, Комисија је поштовала одредбу члана 39. Прелазног споразума и правила Европске уније под којима јавним предузећима може да се додели државна помоћ. Ова правила су почела да важе 1. јануара 2012. године, када је на снагу ступила Уредба о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС, број 100/11). Одредбе о условима под којима јавним предузећима може да се додели државна помоћ садржане су у члану 97а – 97г Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, којим се уређује државна помоћ за пружање услуга од општег интереса.

С тим у вези, у односу на помоћ коју држава пружа јавним предузећима, са становишта прописа о државној помоћи садржаних у Закону и Уредби о правилима за доделу државне помоћи, уочавају се два временска периода. Први, период до ступања на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи

(„Службени гласник РС“, број 100/11) тј. до 1. јануара 2012. године и други, период од ступања на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11), тј. од 1. јануара 2012. године. У првом периоду, до 1. јануара 2012. године, државна помоћ јавним предузећима није била уређена у правном систему Србије, па нису ни постојали прописи на основу којих би се ценило да ли је она у конкретном случају дозвољена или није, нити је помоћ јавним предузећима до тада сматрана државном помоћи, у смислу Закона и Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

Узимајући у обзир да током 2010. године нису ни постојали прописи на основу којих би се ценило да ли је државна помоћ додељена „Аполу“ дозвољена или није, нити се помоћ јавним предузећима до тада сматрала државном помоћи, Комисија је донела решење као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана достављања.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Инга Шудут-Ђурић
Инга Шудут-Ђурић

Достављено:

- „Канал 9“ ДОО за маркетинг, радио и телевизију, из Новог Сада
- Архиви